

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2042/2023
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Јовановић, адвокат из ..., против туженог Завода за здравствену заштиту радника „Железнице Србије“, чији је пуномоћник Снежана Станковић Цонић, адвокат из ..., ради поништаја решења о новчаном кажњавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5014/2022 од 07.12.2022. године, у седници одржаној 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5014/2022 од 07.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5014/2022 од 07.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1401/19 од 16.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се према туженом утврди да је незаконито решење о новчаној казни због непоштовања радне дисциплине и повреде радних обавеза туженог бр. ... од 18.04.2019. године, којим је тужиоцу изречена новчана казна од 29 % основне зараде запосленог у трајању од 3 месеца и то за месец април, мај и јун 2019. године, те да се као такво исто поништи у целости и да тужени призна тужиоцу сва права на раду и по основу рада. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом плати трошкове поступка од 191.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5014/2022 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и у наведеном делу одбијена жалба тужиоца. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у другом ставу изреке првостепене пресуде па је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 103.500,00 динара, док је захтев туженог за накнаду трошкова у већем износу од досуђеног до 191.250,00 динара, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца. Предмет спора је захтев за поништај као незаконитог решења о новчаној казни због непоштовања радне дисциплине и повреде радних обавеза туженог којим је тужиоцу изречена новчана казна. У конкретном случају нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса, као ни потребе за новим тумачењем права. Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Тужбом поднетом 20.06.2019. године, захтевано је да се поништи као незаконито решење о новчаној казни због непоштовања радне дисциплине и повреде радних обавеза туженог, којим је тужиоцу изречена новчана казна.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај као незаконитог решења о новчаној казни због непоштовања радне дисциплине и повреде радних обавеза туженог, којим је тужиоцу изречена новчана казна, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић